

Ih, hvor det kneb.

I

Det var med de bedste forhåbninger, vi gik i gang med divisionsturneringen 1973-74. Vi havde fået vores gamle kending Jørgen Nielsen som ankermand på holdet, efter at han var vendt 'hjem' til Jylland efter nogle års 'udlændighed' i København, hvor han havde boltret sig på København Skakforenings 1. divisionshold, deraf flere gange på førstepladsen med godt resultat. Endvidere havde vore unge spillere lagt et par alen til deres skaklige vækst, og de fleste mødte veltrimmede efter deltagelse i vor koordinerede turnering, hvor Lomholt Hansen var blevet elitespiller. Vi kunne mønstre 3 elitespillere, 4 mesterspiller og en spiller, som mindst havde mesterstyrke, bare ingen titel. Nu skulle vi spille os tilbage til 2. division.

Desværre havde vore modstandere ikke spor respekt for titler. Eller måske netop titlerne animerede dem til en ekstra indsats. I hvert fald fik vi vort hyr med at sikre os de nødvendige points. I begyndelsen gik det meget godt. Vi startede med en 5-3-sejr over Vejgård, og det kan ikke være utilfredsstillende, al den stund lokalopgør altid animerer spillere til at spille lidt stærkere, end de formår til daglig. Næste sejr $4\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$ over Hjørring skulle vi heller ikke være utilfredse med. På dette tidspunkt regnede vi Hjørring som vores værste konkurrent. Turneringens forløb skulle vise, at det slet ikke var fra den kant, vi skulle føle os truede. Vor næste sejr 5-3 over Skanderborg må vi vel også regne som et "normalt" resultat, men så fulgte en kneben $4\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$ sejr over Viborg, og det var i underkanten af, hvad vi havde ventet os i betragtning af, at Viborg på dette tidspunkt lå i bunden af gruppen.

Men hvorom alting er, vi havde vundet vore fire første matcher og havde et forspring på 2 points, da vinterpausen satte ind, idet vore konkurrenter skiftevis havde tilføjet hinanden nederlag, og vi havde store forhåbninger om at bevare forspringet, da vi skulle have det letteste program tilbage. Men i stedet for at øge forspringet satte vi noget af det til ved "kun" at vinde $4\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$ i 5. runde over Aarhus Nordre, da Vejgård samtidig scorede 5 points mod Hjørring, og i den næstsidste kamp satte vi yderligere forspring til, da vi kun formåede at score 5 points i Herning, og Vejgård samtidig scorede 6 mod Silkeborg. Kun $\frac{1}{2}$ sølle point skilte os. Nu var der for alvor spænding på. Vejgård havde ikke vundet så mange matcher som os, men til gengæld havde de vundet stort et par gange, og hvis de nu også gjorde det i sidste runde mod Herning, så skulle vi vinde næsten lige så stort mod Silkeborg, der ville kæmpe som løver for at undgå nedrykning. Ulideligt spændende var det.

Heldigvis klarede vi skærene. Vejgård vandt en almindelig sejr på $4\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$ så vi kunne nøjes med 4-4 mod Silkeborg. Vi scorede $4\frac{1}{2}$ og bevarede således vort halve points forspring, så vi undgik at skulle klamre os til vore matchpoints. Tingene var blevet sat rigtigt på plads.

Bjarne Sønderstrup blev topscorer med $5\frac{1}{2}$ points. Lige efter fulgte Eric Bentzen og Regner Larsen med hver 5 points. Det skal måske lige nævnes, at vor reserve Ole Hansen, som var med fire gange, scorede $2\frac{1}{2}$ points.

Jørgen Nielsen scorede $4\frac{1}{2}$ points i de 5 kampe, han var med. I Jyllands-Posten skrev Eigil Pedersen: Aalborg Skakforening, som synes på vej til fordums storhed, vandt som divisionsturneringens eneste hold alle sine matcher.

Selv om de fleste af sejrene var med mindst mulige cifre, har vi kun grund til at være tilfredse og stolte af vore topspillere.

Mesterrækkeholdet fik en lidt halvdårlig start, idet vi havde trukket de stærkeste modstandere i begyndelsen af turneringen. Vi tabte 3-5 til Aars, spillede uafgjort 4-4 mod Skørping, tabte til det unge Thistedhold med cifrene $1\frac{1}{2}$ - $6\frac{1}{2}$ og spillede igen uafgjort 4-4, dengang mod Aabybro, men så var kanonen indstillet, og vi sluttede af med to sejre 5-3 over Dronninglund og $5\frac{1}{2}$ - $2\frac{1}{2}$ over Frederikshavn, så vi sluttede lige midt i klassen. Det må vel også siges at være meget godt i betragtning af, at vi mødte ene førstehold.

Tredieholdet, som har spillet i B-klassen, har været en blanding af ungdom og erfaring. Det viste sig at være en god kombination, idet vi, trods det at vi på en undtagelse nær mødte ene andehold, placerede os som nr. 2. Vi startede med at slå Brønderslev med 6-2 og Alliancen med 5-3. Dernæst fulgte en kneben $4\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$ sejr over Nørresundby 3. hold, igen en 6-2 sejr; det var dennegang Aabybro, det gik ud over, og så sluttede vi af med et uafgjort resultat 4-4 mod Skørping, der vandt gruppen.

Norman Hansen blev topscorer på mesterrækkeholdet med $4\frac{1}{2}$ points i de 6 matcher. På tredieholdet klarede Højgård Nielsen sig bedst, idet han scorede 4 points af 5 uden tabspartier, og han får dermed foreningens pokal for højeste score i matcher mod fremmede hold.

BYTURNERINGEN

Vi var som sædvanligt godt repræsenteret i årets turnering om mesterskabet for Storaalborg. Derimod kneb det noget med at få øje på Aalborg Skakforenings spillere, da præmielisten blev bekendtgjort. Men nogle præmier blev det da til. Således opnåede Kurt Pedersen sit hidtil bedste resultat i mesterklassen med $4\frac{1}{2}$ points, hvilket strakte til en andenpræmie i klassen. Poul Andersen klarede sig også pænt, selv om der ikke blev præmie til ham. Eric Bentzen spillede for anden gang med de stærkeste spillere på disse breddegrader. Som i sit første forsøg skulle han til sidste runde, før han fik gevinst, men det var til gengæld så også over en så stærk spiller som Jørgen Jørgensen, Nørresundby. Der er dog ingen tvivl om, at Eric bliver hårdet i disse turneringer og inden længe vil hævde sig som de stores ligemand. Vi havde de fleste deltagere i 1. klasse, men kun Poul Ø. Andersen formåede at gøre sig gældende. Han opnåede en femtepræmie med $4\frac{1}{2}$ points. Flot i betragtning af, at han debuterede i klassen. I 3. klasse scorede Karl Nielsen de nødvendige $4\frac{1}{2}$ points, der sikrede oprykning til 2. klasse, men det rakte ikke til nogen præmie.

10 deltagere i påsketurneringen.

Til Dansk Skak Unions påsketurnering, som i år jo afholdes i Vejle, har vi anmeldt deltagelse af ti spillere. Det er Eric Bentzen i eliteklassen, Kurt Pedersen, Poul Andersen og Bjarne Sønderstrup i mesterklassen, Alfred Svensson, Ole Hansen, Leif Bregnedal Hansen, Hans Engen og Kim Houlberg i 1. klasse samt Karl Sønderstrup i veteranklassen. Med lidt held, og det skal der jo også gerne til i Skak, skulle det nok kunne blive til nogle hæderlige placeringer.

Gymnasieskak

Fire af vore unge spillere har deltaget på Hasseris Gymnasiums hold i turneringen om danmarksmesterskabet i skak for gymnasiehold. Holdet vandt første runde i kamp med Aalborghus, Aalborg Katedralskole og Skive Gymnasium. Dernæst spillede det i Esbjerg og tabte knebent med $2\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$ til et hold fra Esbjerg Gymnasium, der havde juniordanmarksmesteren John Rødgård ved første bræt. Det var dog ikke hans skyld, at esbjergholdet vandt, for ham ordnede Eric Bentzen i omstående livlige opgør, hvor mesteren egentlig ikke fik ret meget at sige.

Hvid: Eric Bentzen

Sort: John Rødgård

1. d4, Sf6. 2. Sf3, g6. 3. c4, d6. 4. g3, Lg7. 5. Lg2, o-o. 6. o-o, Sb-d7. 7. Sc3, e5. 8. e4, a5. 9. h3, Te8. 10. Tel, b6. (Tvilvsomt, bedre er exd). 11. Dc2, Lb7. 12. d5! Sh5. 13. Le3, Tf8. 14. a3, f5. (Tvilvsomt, men på fx h6 følger Sh4). 15. exf, gxf. 16. Lg5, (ikke Sg5 - Sc5 - b4 (LxS - DxS) - h6). 16. -- De8. 17. Sb5, Dg6. (Hvis Tc8, så Sb-d4 - e6). 18. Le7, Te8. 19. Sh4, Df7. 20. Lg5, (hvid har nu stor fordel). 20. -- f4. 21. Sf5, (Sxc - h6). 21. -- fxc. 22. fxc, Sf8. 23. Tf1, Dd7. 24. Le4, La6. 25. De2, Lx8. 26. cxL, Sxc. 27. SxS, Dxh. 28. Df3, Dd7. 29. Sh5, Sg6. 30. Sf6+, LxS. 31. LxL, Dxb5. 32. Dg2, Dc5+ 33. Kh2, Kf7. 34. Lxe5+, Kg8. 35. LxSg6, TxLe5. 36. Le8, opgivet.

De sidste træk har sort spillet i fæl tidnød.

Noter af Eric Bentzen.